

ئهزموون و یاد

پشکو نه جمه دین

به شی یه که م:

گیاره شهی به هاره، گیاوگۆل تا چۆکان هاتوو، مانگ دهسبازی له گهڵ په له هه وره مهسته کان ده کا که به نازه وه له دهوری سه ماده کهن. له نیوانی دهستبهردان و چوونه دهستی په له هه وره کاند، گورزه تیشکی هه لده خلیسکی و خۆی به برژانگه کانی ئیمه ده گریته وه. ئیمه نهرم و له سه رخۆ، به نیو په له گه نمی وه که رویشکه که وتوودا ری ده کهین.

بۆن و به رامی گولان، خانه خانه ی قولاییه کانی ههست لیوانلیو ده کهن. سه رتاپام شیلهی خۆشیه کی لی ده چکی. . . شادییه ک وه ک ئه وه ی به ره و

له دایکبوونیکی دیکه بزوویم. ههست به قورساییه جهسته م ناکه م. مینا زیندانییه ک که ده رکهی زیندانی لی ده کریته وه و پی ده لین: فهرموو تو ئازادیت! چۆن به پیمان نا، به لکه به دوو بالان به ره و فهزای ئازادی ده فریت، منیش ههست ده که م زیندانی شار به جیدیلم و به ره و دنیا یه ک که له خه یالما درووستم کردوو، هه لده فرم! من له دنیا ی خۆمدا ده فرم و شیخه لیلی هاوری و ئامۆزا و هاوزام له پینشه وه به کاوه خۆ ههنگاو ده نی. چاره که سه عاتیک ده بیته به ریگاوهین و هیشتا دیواری بیدهنگیمان نه به زاندوو ه! به بیدهنگی له نیو بیدهنگی شهودا به ره و بنار سه رده کهوین. له یه که م گوندی بناردا وچانی بو ده گرین و له گه ل کازیوه دا ئیتر مائاوی له شیخه لی ده که م و به دیداریکی چاوه ره وانکراوی ده سپیرم!

گوندی تایه ن، زیدی خۆمانه، گوندی عه بابیه لی که ده که ویتته کیلومه تری رۆژه لاتی هه له بجه وه و له پایینی < شنروئ > دا شانی داداوه، ده بیته مه نزی ئه م شهومان و پاشتر من ده بی به چیدا هه لگه پریم و شیخه لیش بگه ریته وه شار.

هه رچی له گوند نزیکتر ده بینه وه، کانی یادوه رییه کانم زیتر ئاوه زی ده بیته و وینه بالداره کانی ده ورانی مندالیی، بالای بیینه کانم له خۆ ده پیچن و له ژیر تریفه ی مانگدا چاوشارکی ده کهن.

مندالیی و خه ونه رانگاله ییه کانی، ته نیا ئه نوایه کی پر ئارامی و هیلانه کانی هه لفرینن که له سه رده مه کانی دواتری ژیاندا په نایان بو ده به ینه وه.

دره خته کانی < قه تاره تووان > له بنه وه را، وه ک دهسته یه ک سه ربازی له حوزوری فه رمه نده دا بی جوله و سه روپۆپیان وه ک ده رویشانی ئه لقه ی زیکر به دم شه نهبای شه وگاره وه به یه کدا دین. . . .

هه ر یه که و توتکه سه گیکیان سنک کردوو و به دوی خۆماندا رایده کیشین. . . توتکه که ی حه مه توفیق په ته که ی له ملدا توند ده بیته و وه خته بخنکیت! . . . ئه ریوه لا خنکا! . . . خنکا! . . . ئه و به خیرایی په ته که شل

ده کاته وه. . . توتکه سه گ ئه یکی پیدا دیتته وه. ئیمه له حه مه توفیق ناگه ریین و ده لین: خوا هه ردوو چاوت کویر ده کات، چونکه تو ئازاری توتکه که ت داوه! چی بکه م تا خوا بمبووریت؟! ئه و به نیگای پر ترسه وه

ده لی. ئیمه به یه ک ده نگ: ده بی ماچی بکه یته! ئه و دوو جارن ئه ملالوی توتکه که راده موسی! ئیمه

دەیکەینە هەلا و بە چەپڵەووە هاوار دەکەین: گلاو گلاو گلاو بوو، توتکەماچکەر گلاو بوو! . . . حەمەتوفیق دەست دەکاتە گریان و ئیمەش دەلێن: دەبیت دەم و لیوت بە قورەسوورە بشۆیت و گلاوی دەربکەیت!

قەتارەتووان، پەرژینەدرەختی نیوان باخی حاجی شیخەلی و ئەو ریگایەیه که له گوندەووە بۆ شار دادەگەرێ. حاجی شیخەلی، میزدی «پوورە کافە»م بوو. کورپکی هەبوو بە ناوی ئەکرەم که هاوتەمەنی من بوو. هەر لەم باخەدا هاوینی سالی 1958 کچیکیان بوو که ناوی «حورپەت»یان لێ نا. . . . بۆ وەزارەت بۆ وەزارەت حیزبی شیوعی بۆ وەزارەت! . . . ئەووە حاجی شیخەلییە «که جاری نەبووتە حاجی» له پیش ئاپوورە خەلکی گوندەووە هاوار دەکا و بەرەو هەلەبجە مل دەنێن! . . . سالانی زیڕینی تەمەنی «حشع»ە. هەموو خەلکی گوند بە ئۆمی و شیخەووە، هەندێ خیزانی لێ وەدەرئیی، مەست و بەنگی درووشمەکانی ئەو حیزبەن. دانیشتوانی عەبابەیلی، بوونەتە دوو بەرەو باوەکوشتە. بەرەو زۆر بە که جوتیار، وەرزیڕ، سەپان و دارکینشی گوندن و هەندەک له ماله شیخانیشیان ره گەل که وتوون، بەرەو دیموکرات و دژە دەرەبەگ و ئاغان و کەمینەش ماله شیخان و ژمارەیه کی ریزپەر له ره شه خەلکە که که داکۆکی له پارتی و بنه ماله ی شیخان دەکەن!

چەند هەنگاوێک ژوورتر، ئیمە له نیوانی مەرقدی ئیمامقاسم و ئەبوعوبەیدەدا وەستاوین! . . . بۆچی وەستاوی؟! . . . من دەلێم: پیمخۆشە کەمیک له شاری مردووان رامینم!

– دایکە! ئیمامقاسم و عەبابەیلی کامیان گەورەن?!

– کورم هەردووکیان ئەسحابەیی پیغەمبەر و وهلیی خودان و وه کو یه ک گەورەن! . . .

– ئەی بۆچی مەزاری ئیمامقاسم تەنیا دیواری هەیه و گومەزی بۆ درووست نەکراوه!

– ئیمامقاسم سەر و ساپیتە له خۆی ناگریت و سەرپۆشکردنی پێ خۆش نییه. دەلێن دەیان جار سەقف و گومەزیان بۆ درووست کردووە و بەیانی که هەستاون، نه ساپیتە ماوه و نه گومەز!

– دایکە! ئەوان کە ی مردوون?!

– ئەوان هەرگیز نامرن، ئەوان شەهیدی دەستی کافرن و ئیستاش زیندوون! . . . باوکم چەندین شەو ئیمامقاسمی بە چرایەکەووە دیووە که چووتە سەردانی عەبابەیلی. . . . باوکم لەرزی لێ هاتوووە و لەهۆش خۆی چوووە!

له ژێر داربەرەووە گەورەکە ی نیوشەخسدا، له نیوان ئیمام و عەبابەیلیدا وچانیکی بۆ دەگرین. روو له مەرقدی ئیمام دەکەم. ئەو کونە پیرۆزە ی که له بەشی خوارەووە ی حەسارەکەدایە و هیندە ی دەمی کولانەقەلیک دەبێ سەرنجم بەند دەکات. . . . سەرت دانەوینتە! بەردەکە ی بنه وە ماچ بکە! . . . تۆ جوانکەیت و دوای تۆ گیرایە! . . . له ئیمام پیاپۆوە و دوای بۆ خۆت و بۆ منیش بکە. خۆت ببی بە موعەلیم و مرازی منیش حاسل بیت! . . .

مەرقدی عەبابەیلی! . . . عەبابەیلی هاوار! . . . بۆ خاتری ئەو سەرە پیرۆزەت که له «جەلیله» بە شمشیری کافران ژێ کرا و هەتا ئێرە بە ئاسماندا فری، بمانپاریژە! . . . خیراکەن! . . . بۆ ناو مەرقد. . . دەرگا که مان کردەووە. شیخ جەلال له پیشه وە و ئیمەش که ژمارەمان پانزە کەسیک دەبوو بە دوای ئەودا خۆمان خستە حەرەمی مەرقدەووە! . . . دەنگی گوللەتۆپەکان بێشکە ی مەرقدەکە ی دەلەرزانە. کەسیک له دەلاقە ی

مه رقه دهوه سهیری ناو گوندی کرد و گوتی: ئاوی بی ویران بوو! مال به مالی بیژا! ژنه کان به دەم نزا و به چاوی پر ترس و فرمیسکه وه، باوه شیان به بیسکه ی مه رقه ده که دا ده کرد و ده پارانه وه. خورتاوا، گرمه ی تۆپان برا. گه وره کان به راکردن و ئیمه ی مندالیش به شوین ئەواندا، به ره و گوند رۆشتین. ژن و پیاو به یه کدا ده هاتن. مزگه وت بۆنی خوینی گرتبوو. شیخ جهلال بانگوسه لای هه لدا! . ئازادی ته نیا کورپی پارچه یه کی وی که وتبوو و ده سته جی گیانی سپاردبوو. ئازاد، به مه زهنده ی من ئه وی رۆژی 16 سالان بوو. پوره کافه م، گوله تۆپیکی به ته واوی بهر که وتبوو و جه سته ی کردبوو ه چهن پارچه وه. ئه کرم و که ریم و حوریه ت بی دایک که وتن. ره شه ی بابه ی دوکاندار که من زۆرم خۆشده ویست، ته رمه که ی له سه ر تاته شووری مزگه وت راکشابوو.

وینه یه کی خویناویتر که تائیس تاش له رۆژنه ی بینایمدا کال نه بووه ته وه، کورپیکی هاوته مه ن و هاوپۆلی خۆم بوو به ناوی «حه مه ی ئه وله خویل»، که پارچه یه ک له ئەستوو رای بی رانی دابوو، لاقه برا وه که ی که سیک هه لیگرتبوو و خۆیشی نیوه زیندوو، وه کو جوانه گای سه ربراو خوینی لی ده رژا، به باوه شی پیاویکی دیکه وه به ره و مزگه وتیان ده هیئا. ئیتر من نه له سه ر کورسی قوتا بخانه و نه له کۆری سیباز و چاوشارکی و مزره چیندا، ئه و هاورییه ی خۆم نه مبینیه وه!

بهشی دووهم:

تهلاری مامه شیخ که مال دوو نهۆم و له دوا خالی بهرزی ئاوایدا جی کهوتوو. که مندال بووم پیم وابوو، تهلاری هینده گه وره له هیچ شوپنیکي ئەم دنیایدا نییه. خانوو یه کی به بهرد و قسل درووستکراوی له چەندین ژوو و دوو تارمه پیکهاتوو که ژماره ی هۆده کانی هه رگیز بۆ من دیار نه بوون. ژوو ره کانی نهۆمی خواره وه و کادان و کیله ر و ئەبار و گهور و تهویله کانی ده ورپشتی تهلار، جینگای چاوشارکی و راکه راکه و گهنم گرد و جوبلا و یارییه کانی دیکه ی سه رده می مندالیی ئیمه بوون. تارمه ی نهۆمی سه ره وه، روو له باکوور و تارمه ی نهۆمی خواره وه روو له خوراوا و به سه ر گونددا ده روانی و واوه تریش شاری هه له بجه و هه موو ته ختایی شاره زوو ر ده نیته بهر ئاسوی بینیت.

کانیه به هاری، چەند سەد مەتریک ژوو تر له تهلار ئاشگێرئ ئاوی به لووزه وی لی هه لده قولی و به جۆگایه کدا که تازه چیمه نتۆرئێ کراوه، ده رژئته ئەستیریک که به بهرد و چیمه نتۆ له به رده م تهلاردا درووست کراوه و پاشتریش له گه رووی ئاشیکي چکۆلانه رۆ ده ییت که ئیستا له کار کهوتوو و تا سالانی شهسته کانیش ئەو ئاشه شه و رۆژ ده گه را و باراشی گوندی ده هاری.

له سه ر ئەستیر که که سه کوپه کی گه وره ی چیمه نتۆرئێ درووست کراوه که هاوینه شه وان جینگای دیوه خانی زستانان ده گرئته وه. لیره دا مامه شیخ که مال له سه ر کورسییه ک داده نیشی و میوانی دیوه خان و کورانیسی له سه ر دۆشه کی ئیسفه نجی لاکیشه یی چوارمشقی یان له سه ر چۆک داده نیشن و کۆری دیوان به باسو خاوسی رۆژگار گه رم ده بی. من له ته مه نی میرد مندالیما، هه میشه خه ونم به دانیشتنی نیو دیوه خانه وه ده یینی، به لام هه تا هه ژده سالانم پر نه کرده وه و خویندنی زانکۆم ده ست پینه کرد، ئەو متمانیه م نه بوو و ئەو خه ونه م نه هاته دی. له ته مه نی مندالیما، ده شیا له پایینی دیوه خانا جینگایه کت هه ییت و گوئ له فه رمایشت و گێرانه وه کانی گه وره سالان بگریت، وه لی قسه کردن بۆ مندالان نه شیاو بوو!

بۆ ئیمه ی مندال، خۆشترین کاتی دیوه خان، پاش کاتز میری نۆی ئیواره بوو که مامه شیخ که مال م دیوه خانی چۆل ده کرد و ده چوو یه نهۆمی سه ری بۆ خه وتن. ئیتر مه یدان بۆ <ره حیم> چۆل ده بوو.

ره حیم خه لکی گوندی ده له مه ربوو که ده که وئته ته نیشتی عه بابهللی و مه ودا ی نیوانیان ته نیا سی کیلۆمه تریک ده ییت. ره حیم هه ر له ته مه نی میرد مندالییه وه هاتبووه مالی مامه شیخ که مال و له وی ده ژیا. ئەو نه وه رزیر بوو و نه سه پان و نه گاوان و باخه وانیش، که چی له کاری هه موواندا، گه ر ئاره زوو ی هه بابیه به شداری ده کرد و له هه موو بابه تیک ده دوا و قسانی ده کرد. ره حیم نه خوینده وار بوو، شتیک له زمانی عه ربی ده گه یشت و به که یفی خۆی ده نگوباسی رادیۆکانی راقه ده کرد. ره حیم که باسی جهنگی ئیسرائیل و عه ره بان ی ده گێراوه، جۆریک بوو وه ک ئەوه ی خۆی له وی له وی بیت. ئەو که له گێرانه وه دا نوqm ده بوو به شیوه یه ک له زه تی لی وه رده گرت که به ده ستجولان دن هیمای بۆ چۆنییه تی بزوو تنی له شکره جیاوازه کان و به ده مییش لاسایی دهنگی ریژنه ی گولله و ته قینه وه ی گولله تۆپه کان ده کرد.

من و شیخه لی له سه ر ئەستیره که وه ستاوین. کات له دوانزه ی ئیواره ی رۆژی 6 ی نیسانی 1978 نزیک ده ییته وه. چرای دیوه خان خامۆشه. گلۆپیکي نیونی سپی له تارمه که ی خواره وه دا ده گری و تیشکه که ی له ئاوی ئەستیره که دا به ره واژ ده ییته وه. شیخه لی به پلیکانه کاندای سه رده که وئت و منیش به دوایدا. . .

تهق . . تهق . . تهق

دهرگا ده کریتتهوه. بهرودوا ئاودیوی دیوه خان دهیین. < نه بی > بوو ده رکهی کردهوه. کوره کان له خه و راده بن و به خیرمان دینن. نیشانهی چه په سان له رووخساریاندا دیاره. . .

- چۆنه وا بهم نیوه شهوه؟!

- من که می کارم ههیه و بهیانی زوو ده پۆم. . .

- بو کوی؟

- بو لای جهماعت، ده بی له کوی بن؟

- کوا ئه وان شوینیان ههیه، هه سه عاته و له شوینیکن!

- که سینک ده توانی شیخ عه بدولا ئاگادار بکاتهوه؟

نه بی ههستا رویش و زوری پی نه چوو له گه ل شیخ عه بدولادا هاتنهوه. له گه ل شیخی ئاموزا و هاویریدا یه کترمان ماچ کرد. ئه و به هاتنه که ی ئیمه ی ده زانی. شیخ عه بدولا، ئه و سه رده مه و پاشتریش که من له شاخ بووم، ده ستیکی بره واپیکراوی گه یاندنی هه والی نیوان شاخ و شار بوو. مانگیک پیشتتر، همه ئاوات و همه ی همه سه عید < که پاشتر بوویه ماموستا شاهۆ > هه ر له م دیوه خانه وه به هاوکاری شیخ فه تاحی کوره گه وه ی مامه شیخ که مال، له به هاره شه ویکی به لیزمه و توفاندا، ره وانه ی شاخ کردبوو. ماموستا شاهۆ که کارمندی دائیره ی کشتوکال بوو، نزیکه ی 3000 دیناری هه ره وه زیی جوتیاترانیسی له گه ل خوی بردبوو که بو ئه و کاته ی شوړش چه رده پاره ییکی زیده پیویست بوو.

+ ئه مشه و ده روی یان سه بی زوو؟

+ تو باشتری ده زانی. . . له کوی ده یانیمن؟!

+ ده توانی بچیته گوندی هاوار و لای که ریمی سه ی مراو سوړاخیان بکه ییت! ئه گه ر پیویست بکات خۆم له گه لت دیم!

+ پیویستم به که س نییه، منیش وه کو تو شاره زام.

+ که واته ئه مشه و لپی بخه وه و به یانی له گه ل سپیده دا ملی ریگای شنروئ بگره. له مله ی هه لوژه که می وریای خۆت به نه کا سه ربازی ره بایه کانی شنروئ بیته سه ر ریگاکه!

من شیخ عه بدولا دلنیا ده که مه وه. ئه و هه لده ستی و ئه ملاولام ماچ ده کات و مالتاواپی ده کات. نه بی، تویشووی سه فهرم بو ده پیچیتته وه و له ژوور سه رمی داده نی. . . چرای دیوه خان ده کوژیتته وه و ئه وان لپی ده خه ونه وه و منیش به هیوای دوو سی سه عات خه وتن راده کشیم. .

دهستم ده گوشریت. . چاو هه لده برم. . شیخه لی ده لی: سه عات پینج و نیوه و وه ختیبه تی! تویشه به ره له پشتم ده بهستم و بی سه رته هه ردوو کمان له دیوه خان وه ده ر ده که وین و له سه ر ئه ستیره که یه ک دوو شلپ ئاو له ده موچاومان وه رده ده یین. به لای راستدا له سه ر بانی ته ویله کانه وه سه ره و ژوور وه ری ده که وین. به بهر مالی داود به گدا تیده په رین و چه ند هه نگاو ژوورتر له سه ر به رزاییه ک روو له شار ده وه ستین. .

+ چاوه روانی نامه و هه والت ده که م، هه رکات پیت باش بوو منیش دیم!

+ هه والم ده بی، وه لی بو هاتن په له مه که! . .

له گهڵ شیخه لیدا ئاوێزان ده بین و دوا ماچی مالتاواپی به یهك ده به خشین. . ئەو سه ره و خوار روو له هه له بجه داده گهړی و منیش ئامبازی هه و رازی شنرووی ده بم.

بسته بستی ئەم ریگایه ی مارتاسا له قه د و بالا ی شنرووی ئالاوه شاره زام و هیدی هیدی سه رده كه وم. . . كه سانیک كه له گونددا له دایك ده بن و گه و ره ده بن، باخ و باخچه، گرد و قه دپال، بنكاچ و نوال، مله و زه نوێر و زنار، ئەشكه وت و كونه به ردی ده قه ره كه یان ده بنه به شیکى ئامیته بووی یادوه ریبه كانی ژیانان. . مندالانی گوندی، پیچه وانهی مندالانی شار، سرووشت و ره گه زه كانی به هه موو جوانی و دلۆفانی و هه ندیک جاریش دزیوی و دلره قییان، ده بنه به شیک له پیکهاته ی رۆحیان و هه ر جوړه جیگۆر کیه کی جوگرافیش له سه رده مه كانی دواتری ژیاناندا، توانای سرینه وه و پاكتاو كرنی یه كجاره کیی كار كرنی ئەو ره گه زانه یان له بینای رۆحی و ئەقلی ئەواندا نییه.

به ده م ریگاو ه ئاوړیک ده ده مه وه. . . ته میکی سپی وه ك برنجۆك له ژیر یه كه مین تیرۆژی ئەم به یانییه دا زیوناسا ده بریسکی، سه رتاسه ری شاری ته نیوه. له ژیر تارای ئەو ته مه دا شه قام و كۆلان و مالبه مالی شار ده بینم. . . دایك له ته نیشته قۆریبه چای ده مكر او دانیشتوو ه و ته سبیحه سه دو یه ك ده نکیه كه ی به ده سته وه یه و لیم ده روانی. . .

– رۆله ئەمجاره ئیجازه كه ت كه ی ته واو ده بی؟

– نازانم. . ره نگه هه رگیز ته واو نه بی!

– چۆن شتی وا ده بی؟، مه گه ر ناچیته وه بۆ عه سكه ری؟!

– نا دایكه گیان ئیتر سه ربازی ته واو؟!

– چۆن؟. . ته سریح بووی؟!

– نا. . په له مه كه با بچینه مالی ئاواز و هه موو شتیكت بۆ باس ده كه م. . . له م سه رجاده یه ناتوانم هیه بلیم. . .

ئەم گفتوگۆیه ی نیوان دایك و من له سه ر شوسته ی یه كیک له شه قامه كانی شاری سلیمانیدا بوو. رووخساری دایك زه رد هه لگه را بوو، لیوانی ده له رزین و به ئاسته م هه نگاوی ده بزوا. . دایك ئه وسات به مه زنده ی من 62 سال ده بوو. له مالی ئاوازی خوشكه زام گوتم:

– دایكه من مه ترسیی گرتنم له سه ره و ده بی له سه ینیوه خۆم وه شیرم!

– خۆشاردنه وه ی چی؟. . ئەی دواپی چی ده كه یته؟.

– ده بی بچه شاخ!.

– یه عنی ده بیته پيشمه رگه؟!

– ناچارم. . . ده نا ده مگرن و گرتنیش له سه ر سیاسه ت بۆ كه سیک كه سه رباز بیته، بی هیه دادگایی كرنیک گولله بارن ده كریته!.

– ئەی نابی ئەم سیاسه ته نه كه یته و ره نجی چه ند ساله ی منیش و خۆیشت به فیرو نه ده یته و هه ناسه ساردم نه كه یته؟.

– تازه كر دوومه و پاشگه زبوونه وه ی نییه!.

– بیست و چوار ساله من چاوه پروانی تۆم و شانزه ساله تۆ ده خوینیت و من به ته ما بووم له سایه ی تۆدا ئەم چەند ساله ی ژیانم به سەر بهرم!

– ناهیلن... دایکه گیان ناهیلن!... هه موو ئەو که سانه ی ده گیرین و له ژیر لیدان و ئەشکه نجه دا ده یانکوژن، هه موو ئەوانه ی له شاخن و روژانه شه هید ده بن، ئەوانه هه ر هه موویان دایک و باوکیکیان هه یه، ژن و مندالیان هه یه... زۆر به یان مامۆستا و خویندکاری زانکوکان بوون... هه موویان که سیک و که سانیکی خۆشه ویستی خۆیان چاوه پروانیان بوون، به لام...
– به لام چی؟!... من ئەزانم ئیتر تۆ ناینمه وه.

– نازانم ده مبینیته وه یان نا... من بریاری خۆم داوه و هاوڕیکانیشم چاوه پریم ده که ن!

– ئاخر من ده زانم که هیچتان به هیچ نابێ و ئیوه ده ره قه تی ئەم ده وله ته نایه ن... مه لامسته فا به و هه موو هیزه وه، پاشی ئەو هه موو کوشتوهر و مالویرانییه، سه ره ئەنجام هه ره سی هینا و وه کو به فره که ی پار توایه وه!

– ئیمه و بارزانی دوو شتی جیاوازین... ئەو پشتی به بیگانه به ستبوو، ئیمه به خۆمان و به خه لک... ئەو کاریکی کرد و ئیمه کاریکی دیکه ده که یه ن. شوڕشی ئەو کۆن بوو و ئیمه شوڕشی نویمان هه لگیه ر ساندوو!

ئەو شه وه تا به ربه یان له گه ل دایکم قسانمان کرد. من گوتم و ئەو نه بییست. ئەو شه وه دایکم بارته قای هه موو چرکه کانی ته مه نی فرمیسی به سه ردا باراندم. ئەگه ر بارانی فرمیسی دایکم تیزابیش بایه، تووژالیک له کیوی وره ی منیکی خوینگه رم و بیته زموونی نه درووشاند و دلێ نه رم نه ده کردم. به یانی، مالتاوااییم له دایکم کرد و ئیستاش پاش بیست و چوار سال له و چرکه ساته، وینه ی دایکم له هزر دا کال نه بووه ته وه. که له وێ وه ده رکه وتم، یه کسه ر چومه مالی سه باحی حه مه چاوه ش. سه باح، هه م هاوڕیپی مندالی و هه میش هاوڕیپی زانکووم بوو. ئەو ئەندامیکی چالاکی یه کیکی له کۆمیته کانی کۆمه له ی مارکسی – لینی کوردستان بوو له شاری سلیمانی و ریکخه ری من بوو. سه باح له ماله وه بوو و چاوه پرپی ده کردم. ئەو ئاگاداری کردم که ئاگاداری کۆمیته ی هه ریمه کانی کردوو و نامه یه کیشی وه رگرتوو که من له گه ل خۆم بوخۆناسانم بیبه م.

پاشنیوه رو، له گه ل سه باح روشتینه مالیکی له گه ره کی سه ره شه قام. خاوه نمال، کوڕیکی گه نج بوو به ناوی هاوڕی جه مال که پاشان بوویه جه مال دیموکرات. جه مال، کریکاری کارگه ی جگه ره بوو. ئەو هاوڕیپی کۆمه له بوو و له مالیکی کۆن و په رپووتدا ده ژیا. من به بینینی جه مال گه لیک دلخۆش بووم و دلنیا بووم که کاری ریکخستنی کۆمه له له شاردا که سانیکی جیبه جیپی ده که ن که له چینی کریکارن. سه باح منی به هاوڕی جه مال سپارد و خۆی روشت. من دوو روژ له مالی جه مال مامه وه و شه و و روژیکیش له مالی باوکی، تا بتوانیت له ریگایه کی باشه وه بمگه یه نیتته مه فره زه کانی ناوچه ی قه ره داخ. جه مال له ماوه ی چوار روژدا کاره که ی بو مه یسه ر نه کرا. ئاخر ئەوێ ده می دۆزینه وه و په یدا کردنی مه فره زه کان کاریکی ئاسان نه بوو. من که له هه وله کانی جه مال ناویمید بووم، ئاگاداری سه باحم کرده وه که مۆله تم بدن تا من خۆم مشووری کاره که بخۆم. روژی دوایی مالی جه مالم جیه پیشت و چومه لای قادری حاجی حه مه شه ریف که ئەوسات له خه سته خانه ی سه ربازی سلیمانی سه رباز بوو. قادر هه م ئەندامی کۆمه له و هه میش هاوڕیپی

خۆم بوو. ئه و که له ده رمانخانه ی خهسته خانه ی سه ربازی کاری ده کرد، سه رچاوه یه کی باشی په یدا کردنی هه والی ئه و پيشمه رگانه بوو که به برینداری ده ست رژی م ده که وتن یان شه ید ده بوون و ته رمه کانیا ن ده ست دو ژمن ده که وتن. ئه وه جگه له دا بین کردنی ده رمان و پیویستییه کانی کاری پزیشکی بو مه فره زه کانی شاخ.

دوو شه و لای قادر مامه وه و پاشان به پشتیوانی پیناسه یه کی سه ندیکای ئه ندازیارانی کشتوکال که سالی پيشوو وه رم گرتبوو، خۆم گه یانده هه له بجه. . . ئیستاش وا ته مومژی به هاری له روو خساری هه له بجه ئالاوه و له ژیر تینی هه تاودا ده ره ویتته وه و منیش هه و رازی شنرویم له به رده ممدای تخیل کردوو و له پایینی مله ی هه لوژهدا وه ستاوم، گا له شار و گا له به هه شتی هه ورامان ده روانم.